

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ 19-25 กันยายน 2561

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน

1.พริก ระยะเวลาติดผล ผลสุก ผลแก่ (ศวส.เลย)

● โรคแอนแทรคโนส โรคนี้อักพบบนผลพริกที่เริ่มสุก หรือก่อนที่ผลพริกจะเปลี่ยนสี ลักษณะอาการเป็นแผลบวมสีน้ำตาลเข้มถึงดำยุบตัวลึกลงจากผิวของผลพริกเล็กน้อย ต่อมาแผลขยายออกเป็นวงรีหรือวงกลม ซ้อนกันเป็นชั้นๆ ถ้าอากาศชื้นจะเห็นเมือกเยิ้มสีส้มอ่อนซึ่งเป็นส่วนขยายพันธุ์ของราที่บริเวณแผล หากเกิดกับผลอ่อนจะทำให้ผลโค้งงอบิดเบี้ยวลักษณะคล้ายกุ้งแห้ง

การป้องกันกำจัด

1. ถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่ไม่เป็นโรค หรือเลือกซื้อเมล็ดพันธุ์ หรือต้นกล้า จากแหล่งที่ปราศจากโรค
2. ไม่ควรปลูกพริกให้ต้นชิดกันเกินไป เพราะจะทำให้การถ่ายเทอากาศไม่ดี และเกิดความชื้นสูง ซึ่งจะทำให้โรคระบาดได้รวดเร็ว
3. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อลดการเกิดโรค
4. เก็บผลพริกที่เป็นโรคออกจากแปลง นำไปเผาทำลาย
5. เมื่อเริ่มพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% เอสซี อัตรา 10 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 50% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน

ภาคใต้ ตอนล่าง

1. กล้วยหิน ทุกระยะการเจริญเติบโต (ศวส.ยะลา)

● **โรคเหี่ยวของกล้วย** ใบอ่อนแสดงอาการเหี่ยว ก้านใบหักพับ ปลีกกล้วยแคระแกร็นและเหี่ยวแห้ง หน่อกล้วยยอดเปลี่ยนเป็นสีดำ เมื่อตัดดูลักษณะภายในลำต้นเทียมจะเปลี่ยนสีเป็นสีน้ำตาลแดง อาการเหี่ยวจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้พืชแสดงอาการใบเหลือง และยืนต้นตาย เชื้อสามารถเข้าทำลายลำต้นเทียม ก้านใบ เครือกล้วย ผล และหน่อกล้วย

การกำจัดโรค

1. ทำลายกอกกล้วยหินโดยใช้สารกำจัดวัชพืช ซึ่งมีวิธีการดังนี้
 - 1.1 ใช้ไม้เสียบลูกชิ้นความยาว 8 นิ้ว แห้ในกระป๋องที่ใส่สารกำจัดวัชพืช ไตรโคลเพอร์ บิวทอกซีเอทิลเอสเตอร์ 66.8% อีซีแช่ทิ้งไว้ข้ามคืน
 - 1.2 นำไม้เสียบลูกชิ้นที่แช่สารกำจัดวัชพืชแล้ว เสียบที่บริเวณโคนต้นกล้วยที่เป็นโรคเหี่ยว ลึกประมาณ 5 นิ้ว โดยเลือกเสียบที่ต้นกล้วยขนาดใหญ่ในกอ ประมาณ ๒-๓ ต้น ต้นกล้วยจะตายภายในเวลาประมาณ 20-30 วัน
2. โรยปูนขาว 5 กิโลกรัมต่อกอ ตรงบริเวณโคนและรอบรากต้นกล้วยที่เป็นโรค เพื่อฆ่าเชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรคที่อยู่ในดิน
3. ต้นกล้วยที่เป็นโรค หากมีปลี หรือเครือกล้วย ให้ใช้ถุงพลาสติกคลุม เพื่อป้องกันแมลงที่จะมาสัมผัสเชื้อสาเหตุโรค และยับยั้งการแพร่กระจายโรคไปสู่ต้นอื่น
4. หลังจากต้นกล้วยตาย ให้สับต้นกล้วยเป็นท่อน แล้วรดด้วย พ.ด.1 ที่ผสมน้ำตามคำแนะนำข้างของ ใช้ 1 ชองต่อกอ เพื่อให้ย่อยสลายได้เร็วขึ้น ประมาณ 3-4 สัปดาห์ ห้ามนำต้นกล้วยที่ย่อยสลายแล้วไปเป็นปุ๋ย

5. ฆ่าเชื้อแบคทีเรียในดินอีกครั้ง โดยสับกอกกล้วยที่ย่อยสลายแล้วกับดินบริเวณรอบกอกกล้วย แล้วใช้ยูเรีย 0.5 กิโลกรัม ผสมกับ ปูนขาว 5 กิโลกรัมต่อกอ โรยให้ทั่วกอ กลบดินบริเวณกอกกล้วยให้แน่น รดน้ำให้ชุ่ม ทิ้งไว้ 3 สัปดาห์ เมื่อยูเรียและปูนขาวได้รับความชื้นจะแตกตัวเป็นแก๊สพิษฆ่าเชื้อแบคทีเรีย เมื่อครบกำหนดใช้จอบสับดินให้แก๊สพิษที่อยู่ ในดินออกมา แล้วปลูกพืชได้ตามปกติ

การดูแลป้องกันต้นกล้วยที่ยังไม่เป็นโรคแต่อยู่ในแปลงที่มีต้นกล้วยเป็นโรค

ใช้ชีวภัณฑ์บาซิลลัส ซับทีลิส สายพันธุ์ BS-DOA 24 ของกรมวิชาการเกษตร อัตรา 25 กรัม ผสมน้ำ 10 ลิตร ต่อกอ รดให้ทั่วรอบต้น ทุก 30 วัน เป็นระยะเวลา 12 เดือน

การป้องกันโรค

1. การฆ่าเชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรคในดินก่อนปลูก

1.1 ในกรณีที่ปลูกกล้วยหินพืชเดียว ฆ่าเชื้อโดยใช้ยูเรีย อัตรา 80 กิโลกรัมผสมกับ ปูนขาว 800 กิโลกรัมต่อไร่ หว่านให้ทั่วแปลง โกลกลบให้ลึกพอสมควร ปาดหน้าดินให้เรียบ รดน้ำให้ชุ่มจนทั่ว ทิ้งไว้ 3 สัปดาห์ เมื่อครบกำหนดเปิดหน้าดินให้แก๊สพิษออกมา จากนั้นทำปลูกกล้วยได้ตามปกติ

1.2 ในกรณีที่ปลูกกล้วยหินแซมพืชอื่น ฆ่าเชื้อบริเวณหลุมปลูก โดยใช้ยูเรีย 0.5 กิโลกรัม ผสมกับปูนขาว 5 กิโลกรัมต่อหลุม โรยให้ทั่วหลุม กลบดินให้แน่น รดน้ำให้ชุ่มจนทั่ว ทิ้งไว้ 3 สัปดาห์ เมื่อครบกำหนดใช้จอบสับดินให้แก๊สพิษออกมา แล้วปลูกกล้วยได้ตามปกติ

2. ใช้หน่อกล้วยปลอดเชื้อ หรือไม่ใช้หน่อกล้วยจากแปลงที่เป็นโรคมานเป็นหน่อพันธุ์

3. หลังปลูกหน่อกล้วย รดด้วยชีวภัณฑ์บาซิลลัส ซับทีลิส สายพันธุ์ BS-DOA 24 อัตรา 50 กรัมผสมน้ำ 20 ลิตร รดให้ทั่วรอบต้นและรดเช้าทุก 30 วัน นาน 12 เดือน

4. ทำความสะอาดเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น มีดตัดผลกล้วย จอบ เสียม ทุกครั้งก่อนนำไปใช้กับต้นต่อไป โดยใช้น้ำยาฟอกขาว เช่น ไฮเตอร์ อัตรา 250 มิลลิลิตรผสมน้ำ 3 ลิตร

5. ไม่เดินจากต้นที่เป็นโรคไปยังต้นที่ไม่เป็นโรค หากจำเป็นต้องเดินให้ฆ่าเชื้อที่รองเท้าก่อน ด้วยน้ำยาฟอกขาว เช่น ไฮเตอร์ อัตรา 250 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 3 ลิตร

6. ไม่นำกล้วยหินที่เป็นโรคไปทำเป็นอาหารสัตว์

2. **ทุเรียน** ทุกระยะการเจริญเติบโต (ศวส.ยะลา)

● **โรคใบติด** ใบที่พบจะมีรอยคล้ายๆ ถูกน้ำร้อนลวก ขอบแผลไม่แน่นอน อาจเริ่มที่ปลายใบ กลางใบ หรือโคนใบแล้วลุกลามจนเป็นทั้งใบ และจะสังเกตเห็นเส้นใยสีขาวนวลแผ่ปกคลุมคล้ายใยแมงมุมแผ่ไปตามผิวใบ ใบที่ถูกทำลายจะร่วงหล่นไปในที่สุด ถ้าใบที่เป็นโรคไปสัมผัสกับใบที่ปกติไม่ว่าจะเป็นใบที่อยู่ล่างๆ หรือใบที่อยู่เหนือกว่า ใบปกตินั้นก็จะเป็นโรคใบติดเช่นกัน

การป้องกันกำจัด

1. ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อลดความชื้นสะสม

2. ควรใส่ปุ๋ยที่มีค่าไนโตรเจนให้เหมาะสม

3. หมั่นสำรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบว่า เริ่มมีการระบาดของโรค ตัดส่วนที่เป็นโรค และเก็บเศษพืชที่เป็นโรคและใบที่ร่วงหล่น ไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก และพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืชชาลิตามัยซิน 3 % เอสแอล อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฮกซะโคนาโซล 5% เอสซี อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคอปเปอร์ออกไซด์คลอไรด์ 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 10 วัน โดยพ่นที่ใบให้ทั่วทั้งต้น

ระยะดอกบานและติดผลอ่อน

● โรคราแป้ง เชื้อราที่มีสีขาวคล้ายฝุ่นแป้ง ปกคลุมกลีบดอกและผลอ่อน ทำให้แลดูขาวโพลน ต่อมาดอกและผลอ่อนจะร่วง ส่วนผลที่พัฒนาโตขึ้น จะมีเชื้อราสีขาวปกคลุมบางๆ อาจทำให้ผลชะงักการเจริญเติบโต ทำให้ผลผิวหยาบ ไม่สวย รสชาติอาจเปลี่ยนแปลง และมีเปลือกหนา

ข้อควรระวัง : ทุเรียน ระยะผลอ่อน มักมี เพลี้ยไก่อ้ทำลาย ซึ่งแมลงชนิดนี้จะสร้างเส้นใยสีขาวปกคลุมผิวทุเรียน ซึ่งอาจดูคล้าย ราแป้ง

การป้องกันกำจัด

1. ดูแลและบำรุงรักษาต้นพืชให้มีความแข็งแรง สมบูรณ์
2. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศในแปลงได้ดี
3. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อเริ่มพบโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เบโนมิล 50% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 15-20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิเนบ 70% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูโอไพแรม + ไตรฟลอกซีสโตรบิน 25% + 25% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เพนทีโอไพแรด 20% เอสซี อัตรา ๑๐-20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน
4. แปลงที่เป็นโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ควรเก็บซากพืชไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก

ระยะแตกใบอ่อนถึงออกดอก

● เพลี้ยไก่อ้ หากใบอ่อนชุดแรกเสียหายจากเพลี้ยไก่อ้ทุเรียน ต้นก็จะไม่สมบูรณ์ ส่งผลต่อการเกิดลูก กระทบต่อการปลูกทุเรียนทั้งระบบ ในต้นที่เกิดการระบาด มักพบตัวอ่อนและตัวเต็มวัยเพลี้ยไก่อ้ทุเรียนดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อน ทำให้ใบอ่อนเกิดจุดสีเหลือง ไม่เจริญเติบโต เมื่อระบาดมากๆ ใบจะหงิกงอ ถ้าเข้าทำลายในช่วงที่ใบอ่อนยังเล็กมากหรือยังไม่คลี่ออก จะทำให้ใบแห้งและร่วงได้

การป้องกันกำจัด

1. ระยะที่ทุเรียนแตกตาและยอดอ่อน ควรหมั่นสำรวจเพลี้ยไก่อ้ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย โดยการสุ่ม ๕ ยอดต่อต้น จำนวน 10-20 ต้นต่อสวน
2. เมื่อพบเพลี้ยไก่อ้ต้องทำการป้องกันกำจัดทันที โดยการพ่นสารฆ่าแมลงที่แนะนำ ได้แก่ อิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 8 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลโทอะนิดิน 16% เอสจี อัตรา 1 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

3. ลองกอง ให้ผลผลิตแล้ว (ศวส.ยะลา)

● **หนอนชอนเปลือกลองกอง** หนอนกินใต้ผิวเปลือกทั้ง 2 ชนิด จะกัดกินทำลายอยู่ใต้ผิวเปลือกตามกิ่งและลำต้น ลึกระหว่าง 2 – 8 มิลลิเมตร ซึ่งอยู่ระหว่างท่อน้ำและท่ออาหาร ทำให้กิ่งและลำต้นมีลักษณะตะปุ่มตะป่ำซึ่งในช่วงหน้าฝนกิ่งจะมีความชื้นสูงและมักมีโรคราสีชมพูเข้าทำลายร่วมด้วย ถ้าหนอนกัดกินบริเวณตาดอกจะทำให้ตาดอกถูกทำลายและผลผลิตลดลง ถ้าทำลายรุนแรงจะทำให้กิ่งแห้ง ต้นแคระแกรน โตช้า และตายในที่สุด

การป้องกันกำจัด

1. ใช้ไส้เดือนฝอย (*Steinernema carpocapsae*) อัตรา 50 ล้านตัว (1 กระป๋อง) ต่อน้ำ 20 ลิตร 1 ต้นใช้น้ำ 5 ลิตร พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 15 วัน (ในกรณีมีอากาศแห้งแล้ง ควรพ่นน้ำเปล่าให้ความชุ่มชื้นก่อนพ่นไส้เดือนฝอย)
2. ใช้สาร คาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ไพริฟอส 40% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้โชกบนลำต้น และกิ่งก้านที่มีรอยทำลายของหนอนกินใต้ผิวเปลือก

ระยะออกดอก

2.โรคราดำ พบคราบราดำติดตามช่อดอก ช่อผล ทำให้ดอกผิดปกติ เหี่ยวหลุดร่วง ไม่ติดผล ถ้าเป็นโรคในระยะผลอ่อน ผลจะเหี่ยวและหลุดร่วง

การป้องกันกำจัด

1. พ่นน้ำเปล่าล้างสารเหนียวที่แมลงปากดูดซึบถ่ายไว้ และคราบราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อ

2. เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยจักจั่น เพลี้ยหอย และเพลี้ยแป้งซึบถ่ายไว้ จึงควรพ่นสารกำจัดแมลงดังนี้ เพลี้ยจักจั่น ได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เพลี้ยหอย ได้แก่ มาลาไทออน 83% อีซี อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร และเพลี้ยแป้ง ได้แก่ มาลาไทออน 83% อีซี อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีทอกแซม 25% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 2.5กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร